

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Kristi Forklarelsesdag – 12. februar 2012

Prekentekest: Mark 9,2-13

Lesetekst I: 2 Mos 3,1-6

Lesetekst II: 2 Pet 1,16-18

Med Jesus på siste etappe

Det er ikke lenge siden vi feiret jul. Jeg tipper det i kirker og bedehus har vært mye forkynnelse om Jesusbarnet, og de andre som hører til i julefortellingene. Det er naturlig at det blir slik, da vi har så mange samlinger både før og i jula der barn er til stede. Dypere teologiske utgreiinger må vente til senere.

Men nå kan det gå an. Vi har fått åpenbaringstiden. I løpet av den skal vi få et bredere og dypere bilde av Jesus. Særlig hans guddommelighet.

Kristi Forklaringsdag er særlig velegnet. En teofani med syns- og hørselsinntrykk er ikke hverdagskost. Det gjorde slikt inntrykk at det satt som støpt i minnet: "Vi fulgte jo ikke klokt utenkte myter da vi kunngjorde for dere vår Herre Jesu Kristi kraft og hans komme. Nei, vi var øyenvitner og så hans guddommelige storhet. For han fikk ære og herlighet av Gud, sin Far, den gang røsten lød over ham fra den høyeste herlighet: "Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede". Vi hørte selv denne røsten fra himmelen da vi var sammen med ham på det hellige fjellet". Slik skriver Peter, i det andre brevet. Avsnittet er ganske naturlig en av lesetekstene denne dagen. Den menneskelige siden av Jesus var lett å se, og dokumentere. Men Jesu guddommelighet måtte åpenbares. Det er det som skjer her.

En sammenheng

Jesus kom inn i et historisk løp, som blant mange andre også omfattet Moses og Elia. De var noen av de ypperste i den historien. Nå dukker begge opp og samtaler med Jesus. Det er som en stafettveksling. Nå er Jesus i gang med sin etappe. Men han løper for den samme Gud som de andre, det er samme sak han skal kjempe for. Han har fått den siste etappen og skal løpe helt i mål.

"Mange ganger og på mange måter har Gud i tidligere tider talt til fedrene gjennom profetene. Men nå, i disse siste dager, har han talt til oss gjennom Sønnen". Slik leser vi i Hebr 1,1-2.

Og en videreføring

Det er et nytt, kraftig initiativ som varsles når Gud lar røsten lyde: ”Dette er min Sønn, den elskede, hør ham”. På denne måten har Gud aldri talt før, til et menneske. Og gjentatte ganger har det nå skjedd. Engler i virksomhet ved hans unnfangelse, engler også ved hans fødsel, en due og en røst da Jesus ble døpt, og så dette som skjer her. Det er som Jesus gir ære og myndighet som bare tilkommer Gud selv. Og det er Gud selv som gir alt dette til Jesus. Det vil si, har gitt det, og nå også åpenbarer det.

Dette ble vanskelig for de første kristne. Å skulle kombinere tanken om Jesus som sant menneske og sann Gud, i en og samme skikkelse, bød på problemer. Det ser vi av vår apostoliske trosbekjennelse. Den andre artikkelen er så mye lengre enn den første og den siste. Det er fordi troen på Jesus med den dobbelte natur igjen og igjen måtte forsvares, med stadig flere ord.

Han er min mann

Men hvorfor er nå dette så viktig? Om det kan vi skrive mye og innfløkt. Jeg har lett etter en enkel måte å si det på, og har funnet det: I boka ”Inkarnasjonen” skriver biskop Bjarne Skard slik, fritt sitert etter hukommelsen: ”Det er som menneskene på den ene siden kan peke på Jesus og si: Han er min mann. Og Gud på den andre siden peker på den samme Jesus og sier: Han er også min mann.”

Mennesker og Gud møtes hos denne ene, som har begge i seg. Han kan fullkomment representere dem begge. Og det måtte til, i den frelsesgjerning han var satt inn i.

Stor nok og nær nok

Et bidrag fra bedehusforkynnelsen tar jeg også med. En predikant brukte en gang følgende illustrasjon: Tenk deg at du skal i banken for å låne et større beløp. Du møter opp i banken, får snakke med den som sitter i kassen og fremfører ditt ærende. Men vedkommende har ikke myndighet til å innvilge lånet. Du ber om å få snakke med banksjefen, men han er for tiden bortreist. Og slik er det, fortsatte predikanten. Den som er nær nok (i dette tilfelle, bankbetjenten) er ikke stor nok, og den som er stor nok (banksjefen) er ikke nær nok.

Med Jesus er det annerledes. Han er nær nok, fordi han vet hvordan det er å være menneske, og han er stor nok, fordi han er Gud.

Oddbjørn Stjern

Sokneprest i Gauldal prosti i Nidaros bispedømme.

Mangeårig engasjement, og tidligere også ansettelse i Israelsmisjonen.

oddstj@loqal.no